

Nationalmuseets 2den Afdeling og en af Kunstakademiet udpeget Arkitekt, ligesom Ministeriet saa skulde beskikke Kommissionens Formand. De andre 3 Medlemmer, som skulde udnævnes, havde man fra Ministeriets Side tænkt at udnævne paa den Maade, at man tog en Arkitekt — hvorved man da vel nærmest vilde komme til at tænke paa en af Statens Arkitekter — og et Medlem fra en eller anden Forening, som med Interesse har taget sig af lignende Sager, som f. Eks. Foreningen for gamle Bygningers Bevarelse. Som 5te Medlem skulde der da endelig være en Mand med den fornødne juridiske Kundskab til at kunne vejlede Bygningssynet i denne Henseende.

De Lister, som skulde optages, har man tænkt sig skulde revideres hvert 5te Aar. Ifølge Lovforslaget, som det ved en lille Ændring i det andet høje Ting kom til at lyde, skulde de Bygninger, der skulde optages, som Regel være over 100 Aar gamle, og den 5-aarige Revision vilde da dels komme til at gaa ud paa at optage nye Bygninger, som efter de 5 Aars Forløb var naaet til at fyldestgøre denne Betingelse, og tillige Bygninger, som ved den forrige Udfærdigelse var glemte, samt maa-ske paa at optage Bygninger paa A-Listen, som tidligere var opførte som mindre væsentlige paa B-Listen. I Lovforslagets §§ 4—11 gives der saa de fornødne Regler for Bygningssynets Fremgangsmaade, baade naar der kan være Tale om at foretage saa store Ting som at nedrive en saadan Bygning, eller hvor der kan være Tale om større Hovedreparationer eller mindre Reparationer af disse Bygninger, samt om, hvorledes man skal gaa frem, hvis en Ejer ønsker at afhænde en saadan Ejendom eller at foretage saadanne Forandringer ved Ejendommen — f. Eks. Udstykning af den —, at Forholdene ved Bygningen kan blive ganske forandret. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Regler, da det er mig bekendt, at der vistnok i dette høje Ting ønskes ned-sat et Udvalg, og i et saadant Udvalg vil der jo blive Anledning til at komme ind paa Reglerne og omtale eventuelle Ændringer, som muligvis kunde ønskes i Forslaget, som det nu foreligger efter Behandlingen i det andet høje Ting.

Det vil jo ikke være muligt paa det nuværende Stadium at give et aldeles bestemt Overslag over, hvad en saadan Foranstaltning som denne Lovs Ikrafttræden vil kræve af Udgifter for Statskassen. De faste Udgifter til Bygningssynet har vi i Ministeriet, saa godt det kunde lade sig gøre, beregnet til at kunne være: Honorar for Kommissionens Medlemmer 600 Kr. til hver, i alt 3,000 Kr., til faglig Medhjælp 1,200 Kr., til Rejser 1,000 Kr., til Kontorhold og Porto o. s. v. 600 Kr., i alt foreløbig altsaa 5,800 Kr. aarlig. Det vil dog først være, efter at Loven har været i Kraft i nogle Aar, at en Del af disse Udgifter kan bestemmes nærmere. Naar den endelige Størrelse af Bevillingen kan fastsættes, vilde man finde det ønskeligt, at man kunde stille denne Bevilling paa samme Maade, som man har stillet Bevillingen til Kunstsamlingerne, som det ogsaa har været lidt vanskeligt at fastsætte. Der har man nemlig givet en Bemyndigelse paa Finansloven for Ministeriet til at overføre en vis Kvotadel til det kommende Finansaar og paa den anden Side at overskride Bevillingen med et Beløb, som saa vil komme til Afdrag med et tilsvarende Beløb paa det følgende Aars Bevilling.

Lovforslaget blev meget velvilligt modtaget i det andet Ting. Det er der undergaaet enkelte Ændringer, dels af rent redaktionel og dels af mere formel Natur for at tydeliggøre og klargøre de enkelte Paragraffers Bestemmelser noget. Egentlige Realitetsændringer i Lovforslaget, saaledes som det var forelagt fra min Side, er der ikke foretaget i det andet høje Ting. Da det ved tredie Behandling i det andet høje Ting blev sendt herop, blev der medgivet det en anbefaling fra Udvalgsordføreren, det ærede Medlem for Vinderup-Kredsen (Moltesen), hvori han omtalte, at dette Lovforslag har vakt ikke saa lidt Opmærksomhed i andre Lande. Der er jo nemlig kun faa Lande, som har haft Regler for saadanne gamle Bygningers Bevarelse, og Lovforslaget, som det foreligger her, kan vistnok i mange Henseender betragtes som en Foregang fra dansk Side til at faa noget lignende indført rundt omkring i de forskellige Kulturlande. Saaledes har Ordføreren dernede anført, at den norske Stiftamtmand Roar Olsen i